

سرمایه داری و مصرف مردم

روزنامه فرانسوی La Revue scientifique [۱] اخیراً اطلاعاتی در خصوص تولید مارگارین در کشورهای مختلف منتشر کرده است. آن اطلاعات یادآوری کننده دیگر حقیقتی که مدتهاست شناخته شده است مبنی بر اینکه رژیم غذایی مردم به همان اندازه که سرمایه داری توسعه می یابد، بدتر می شود، بودند.

همانطور که همه می دانند، مارگارین چربی است (که استئارین از آن برداشته شده) و با روش خاصی فرآوری شده است. از آن ماده‌ای مصنوعی ساخته می شود به نام کره مارگارین. تولید مارگارین در کشورهای اصلی اروپایی به میزان بسیار زیادی رسیده است. آلمان هر ساله ۱۲/۵ میلیون پوند از آن را تولید می کند، بریتانیا ۷/۵ میلیون پوند و دیگران نیز به همین ترتیب. مارگارین از کره واقعی ارزانتر است. کره برای اکثریت جمعیت کشورهای سرمایه داری خیلی گران است. درآمد کارگران آنقدر کم است که مجبورند فرآورده‌های غذایی ارزان، پست و جایگزین بخرند. با این حال کارگران مصرف کنندگان اصلی هستند. میلیونها کارگر وجود دارند و فقط چند صد تایی سرمایه دار. بنابراین تولید جایگزینهای ارزان روزانه و ساعت به ساعت در کنار تجملات بی سابقه‌اش می یابد.

ثروت بورژوازی رو به افزایش است. همچنین فقر و نیاز پرولتاریا و توده خرده مالکان، دهقانان، پیشه وران و تجار خرد، که خانه خراب می گردند. تولید مارگارین آشکارا در همان کشورهایی که بطور خاص به عنوان تولید کننده کمیت عظیمی از بهترین کره طبیعی معروف هستند، افزایش می یابد. برای فهمیدن اینکه چقدر مصرف مارگارین بالا است، لازم است تا کل مقدار تولید مارگارین را (به اضافه واردات و منهای صادرات) به تعداد ساکنین تقسیم کنیم. به نظر می رسد که بزرگترین مصرف کننده مارگارین دانمارک است - ۱۶/۴ کیلوگرم (حدود یک پوند) در سال به ازاء هر نفر از سکنه. بعد از آن نروژ - ۱۵ پوند، آلمان - ۷/۵ پوند و قس علی هذا.

دانمارک از نظر تولید کره تواناترین کشور است. کره دانمارکی - کره واقعی - در میان بهترینها جای دارد. بزرگترین و ثروتمندترین شهر جهان، لندن (که جمعیتش، با احتساب حومه شهر، شش میلیون نفر است)، کره دانمارکی را به هر نوع دیگری ترجیح می دهد، و بالاترین قیمت را برای آن می پردازد.

دهقانان مرفه دانمارکی، اما بالاتر از همه سرمایه داران دانمارکی، از تجارت کره پول خوبی به دست می آورند. با وجود این دانمارک بزرگترین مصرف کننده کره جایگزین، مارگارین، در جهان است!

چه توضیحی وجود دارد؟

خیلی ساده است. اکثریت عظیم جمعیت دانمارک، مثل هر کشور سرمایه داری دیگر، از کارگران و دهقانان تهیدست تشکیل می شود. آنها نمی توانند هزینه کره واقعی را پردازند. حتی دهقانان میانه حال در دانمارک که محتاج پول هستند، کره‌ای را که در مزارعشان تولید می کنند به خارج از کشور می فروشند و مارگارین ارزان برای خودشان می خرند. ثروت سرمایه داران دانمارکی افزایش می یابد، و همچنین فقر و نیاز کارگران و دهقانان دانمارکی.

همین اتفاق اینجا در روسیه هم می افتد. مدتها پیش، حدود چهل سال قبل، وقتی برپا کردن کارخانه‌های پنیر و آرتلها در مناطق روستایی متداول شد، نویسندگان دمکرات، انگلهدت، متوجه

شد که دهقانان، بخاطر نیاز به پول، شیر و کره شان را در حالی که بچه‌هایشان از گرسنگی تلف می شدند، می فروختند.

این واقعیت از آن زمان تا حالا بارها مورد ملاحظه قرار گرفته. تولید پنیر افزایش می یابد، تولید شیر برای فروش افزایش می یابد، و تعداد اندکی دهقان مرفه و تاجر ثروتمند می شوند، ولی فقرا هنوز فقیرتر می گردند. تعداد زیادی از بچه‌های دهقانان فقیر، که بدون شیر می مانند، می میرند. مرگ و میر کودکان در روسیه بطور باورنکردنی زیاد است.

معمولا شیر به کارخانه‌های پنیری فروخته می شود که دهقانان از آنها شیر خامه گرفته رقیق برای مصرف خودشان دریافت می کنند.

ثروتمندان از تولید و تجارت رشد یابنده سود می برند، در حالی که مارگارین و شیر خامه گرفته رقیق به کارگران و دهقانان می رسد. بدین گونه است واقعیت سرمایه داری، که لیبرالها و محققان رسمی چنین برای بزک کردن آن رنج می برند.

پراودا، شماره ۷۰

۲۰ ژوئیه ۱۹۱۲

امضاء: ب.ب.

مجموعه آثار لنین، جلد ۱۸

توضیحات

۱- Le Revue scientifique – نشریه دوره‌ای که در پاریس در سال ۱۸۶۳ تأسیس شد.

کمونستهای انقلابی

<http://www.k-en.com>

info@k-en.com